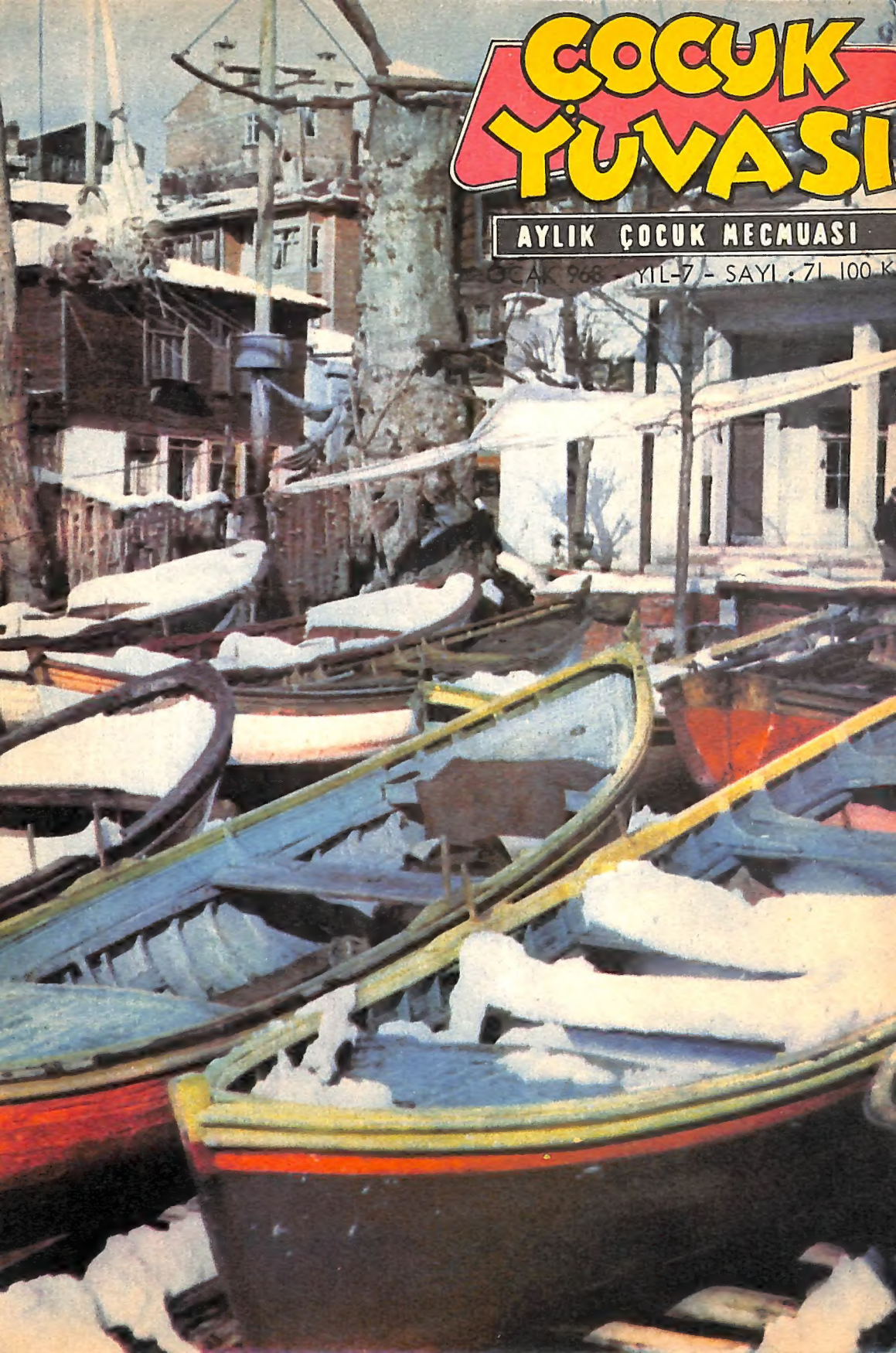

ÇOCUK YUVASI

AYLIK ÇOCUK MECMUASI

OCAK 968 YIL-7 - SAYI : 71 100 K

ÇOCUK YUVASI

AYLIK ÇOCUK MECMUASI

Türk Ticaret Bankası
Kültür Yayın Ltd. Ort. adına
Sahibi: NAFİZ ERGENELİ

Hazırlıyan ve Yazı işlerini
fiilen idare eden:
NURAN D. ŞENER

TELEFON: 44 06 26

Resim işleri:
ALİ AKTAŞ

Basıldığı yer:
DURAN OFSET Matbaası

İDARE: Kültür Yayın Ltd.
Ort. Türk Ticaret Bankası
Galatasaray - İstanbul

ABONE: Yıllık abone bedeli 10 Liradır. Bütün Türk Ticaret Bankası Şubelerinde abone kaydedilir. Banka Şubesi olmayan yerde abone olmak isteyenler mecmuanın adresine 10 Lira göndererek abone olabilir.

Fotoğraf: H. ŞARMAN

ÇOCUK YUVASI

TÜRK TİCARET BANKASI'nın

BİR KÜLTÜR HİZMETİDİR.

ÇOCUK YUVASI
AYLIK ÇOCUK MECMUASI
YENİ YILINIZI KUTLAR

MİNG Lİ'NİN ateşböceği...

Ki Li ile kızkardeşi Ming Li, amcaları Hopsingin verdiği, birisi toparlak, birisinin ortası delik, iki para ile ne alacaklarını şaşırmıştılar. İstedikleri şeyler o kadar çoktu ki...çarşının bir ucundan öbür ucuna dolaştılar; vitrinlerdeki uçurtmalara, bebeklere, topaçlara, ovuncaklara baktılar.

Dolaşa dolaşa, şekerci Hopukun dükkânı önüne düştüler. Ki Linin aklına meyve şekerlemesi almak geldi; parasından birini uzattı. Şekerci ona, bir avuç "Şekerleme" verdi.

Ki Li, öteki para ile de oyuncak alırım diye düşündü. Fakat, tam bu sırada, gözleri, orada bulunan fındıklara takılmasın mı? Ki Linin meyve şekerlemesi kadar sevdiği şey fındıktı. Öteki parasını da uzattı ve bir avuç dolusu fındık aldı.

Ming Li, şekerlemelere uzun uzun baktı ama, bir şey söylemedi. O da şekerlemeyi pek severdi. Fakat, kararı bambaşkaydı. Öyle bir şey satın almak istiyordu ki yiyip bitivermesin... Uzun zaman elinde kalsın.

Kardeşi:

-Ming Li, dedi, şekerin yebilirsin.

Ming Li, nezaketle cevap verdi:

-Hayır, hayır. İkisinden de biraz tadayım, yeter.

Fakat kardeşi ısrar etti. Avucunu fındıkla şekerlemeyle doldurdu. İki çocuk, yemişlerini keyifli keyifli yiverek caddede dolaştılar. Ki Linin beş parası kalmamıştı. Kardeşi de alacak bir şey arıyordu. Minicik bebeklere, daha ne var. ne türlü ne alacaklarına karar veremiyorlardı.

Bu sırada köşede duran bir satıcıya rastladılar.

Ming Li:

-Dur bakalım, dedi. Şundan bir şey alabilir miyiz?

-Peki kardeşim.

Satıcı, sepetini yere koydu. Çocuklar, içine iyice göz gezdirdiler. Ne görseler beğenirsiniz? Düzünelerce, kuş kafesine benzer, küçük, içlerine arı kuşunun.

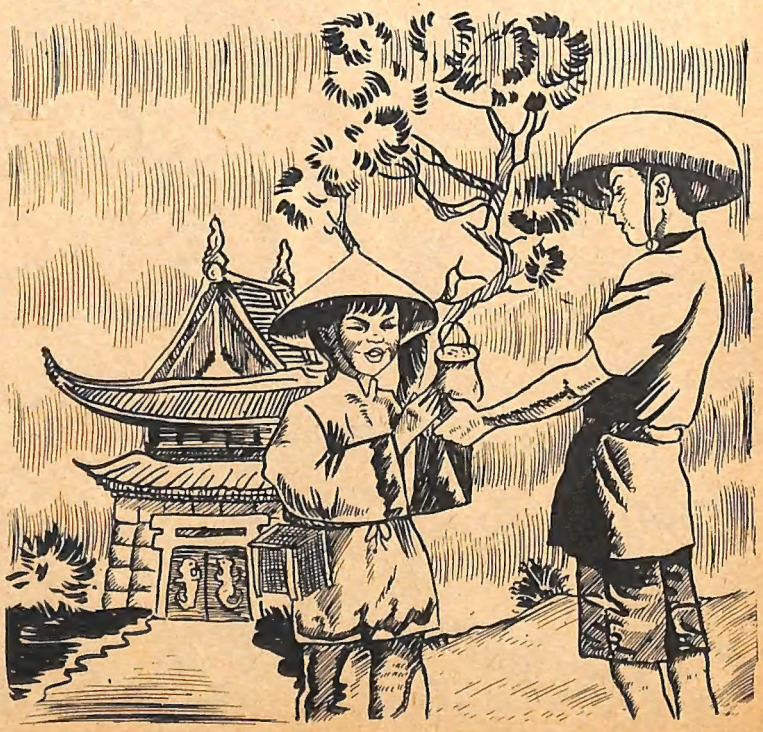

dar minicik kafesler...her kafeste de bir tuhaf böcek.

-Bunlar ateş böceğidir, dedi. Şimdi bir şeye benzemezler. Ama gece olsun da görün bir, karanlık basınca sokağa çıkın, onların ne ışıklar saçtıklarını göreceksiniz. Minicik yıldızlar gibi pırıl pırıl pırıldarlar.

Ming Li, bunu duyunca sevindi. Değil kasabada sanki dünyada bunlar kadar değerli şey yoktu. Kafeslerden birini satın almak için elindeki paraları uzattı.

Satın aldıktan sonra, kafesi kardeşine de taşıttı. Ama, gelgelelim içi içini yiyordu. Kardeşi onayemiş lerinden pay vermemiş olsaydı, kıskançlığından kafesini elinden alacaktı.

-Dikkat et, ağabeyim... Sakın düşürme, o kadar küçük ki hemen kayboluverir.

Eve geldiler, kafesi rafa koydular. Karınlık olmasını bekliyorlardı. İkisi de akşamı iple çekti. Yaz günleri uzun oluyordu. Onlar ise ateş böceğinin yıldız gibi nasıl parladığını görmek için can atıyorlardı.

Nihayet, ontalık karardı. Ming Li elinde kafes, avluda pıtırtı yapmadan duruyordu. Fakat hiç te bir kımıltı yok.

Kafesi düz bir taşın üstüne koydular ve biraz geri çekildiler. Hemen bir ateş görmesinler mi? Arkasından bir daha.. Derken, caddenin öbür tarafındaki bir ateşböceği cevap vermeğe başladı.

Ming Li, Ki Linin elini hafifçe sıktı:

Ming Li, Ki Linin elini hafifçe sıktı:

-Bak, diye fısıldadı.

Ki Li, şaşkınlıktan cevap veremedi. Çünkü, her taraftan ateşböceklerinin ışıkları geliyordu. Yaklaştıkça yaklaştılar. Etrafda parıldayan böcekler, belki bir düzüneyi buldu. Hepsi kafestekinin ışığına kapılarak o yana doğru geliyordu. Ming Liye, bunların içinde en parlağı, kendi kafesindeki geliyordu:

-Bu kadar iyi parladığına bakılırsa, bu, ateşböceklerinin en iyi soyundan olacak.

Kardeşi cevap verdi:

-Sus, al da kapıdan içeri sok. Belki ötekiler de daha yakın gelirler.

Ateşböcekleri, karanlıkta oynaşan ufacık yıldızlar gibi, ileri geri pırıldaşarak geldiler. Çocukların iyice açılmıştı gözleri... Kasabanın bu mahallesinde böyle bir şey görülmemişti.

Ondan sonra ateşböceklerinin hepsi sokakta zikzak yollar yaparak, yavaş yavaş ilerleyip gittiler... Yalnız kafesteki kaldı. Tekrar pırıldadı. Ama, diğerlerinin gitmesine üzülmüş gibi pırıltısı daha hafif oldu. Biraz sonra ışığını tamamen kesti.

Ming Li:

-Zavallı yavrucuğum! diye bağırdı, onları kaybetti. Kendi başına kimbilir ne kadar yalnızdır?..

Hemen bir şey düşündü:

-Onu da salacağım? O da ötekilerle beraber uçsun.. Belki ağaçları çiçekleri nerede bulursa oralara gider.

Ki Li, eliyle engel oldu.

-Yapma Ming Li. Onu bir daha yakalayamazsın.

Ming Li aklına bir kez koymuştu.

-Varsın kaybolsun. Bırakacağım işte. Çocukların dışarda oynaştıklarını, koşuştuklarını görürken, beni, onun gibi, hapsederseler ne yaparım?

Kafesin kapısını açtı. Ateşböceği, dışarıya fırladı Eşlerinin gittiği tarafa yönelirken, teşekkürlerini yolluyormuş gibi parlak ışıklar saçtı.

Ateşböceği gerçekte kaybolmamıştı. Ondan sonra uzun yaz akşamlarında, küme küme ateşböceği çocukların evinin önüne gelerek danslar ettiler.

ibibik

HAH TAMAM! PALABIYIK AMCA ANTİKA KOLEKSİYONU YAPAR. YAŞ GÜNÜ İÇİN ONA BİR ŞEY ALAYIM.!
ANTİKACI ŞAHİN ŞAHİNOĞLU.!

HA! HA! HA! BİR ENAYİ MÜŞTERİ DAHA GELİYOR.!

FAKİRANEME HOŞ GELDİNİZ ESKİ DOSTUM İBİ BİK.!

BELKİ SİZİ BU ESKİ DÜŞKÜLER ŞEY.. YANİ NADİR ANTİKALAR İLGİLENDİRİR!
HIMM.. BURDAKİ EŞYALAR BANA HAYLİ KÖTÜ GÖRÜNÜYOR.

BEN HAKİKİ ANTİKADAN PEK ANLAMAM.! BANA YARDIM ETMELİSİNİZ ŞAHİN.!
OH! NE İYİ.. TAM ALDATILACAK BİRİ.!...

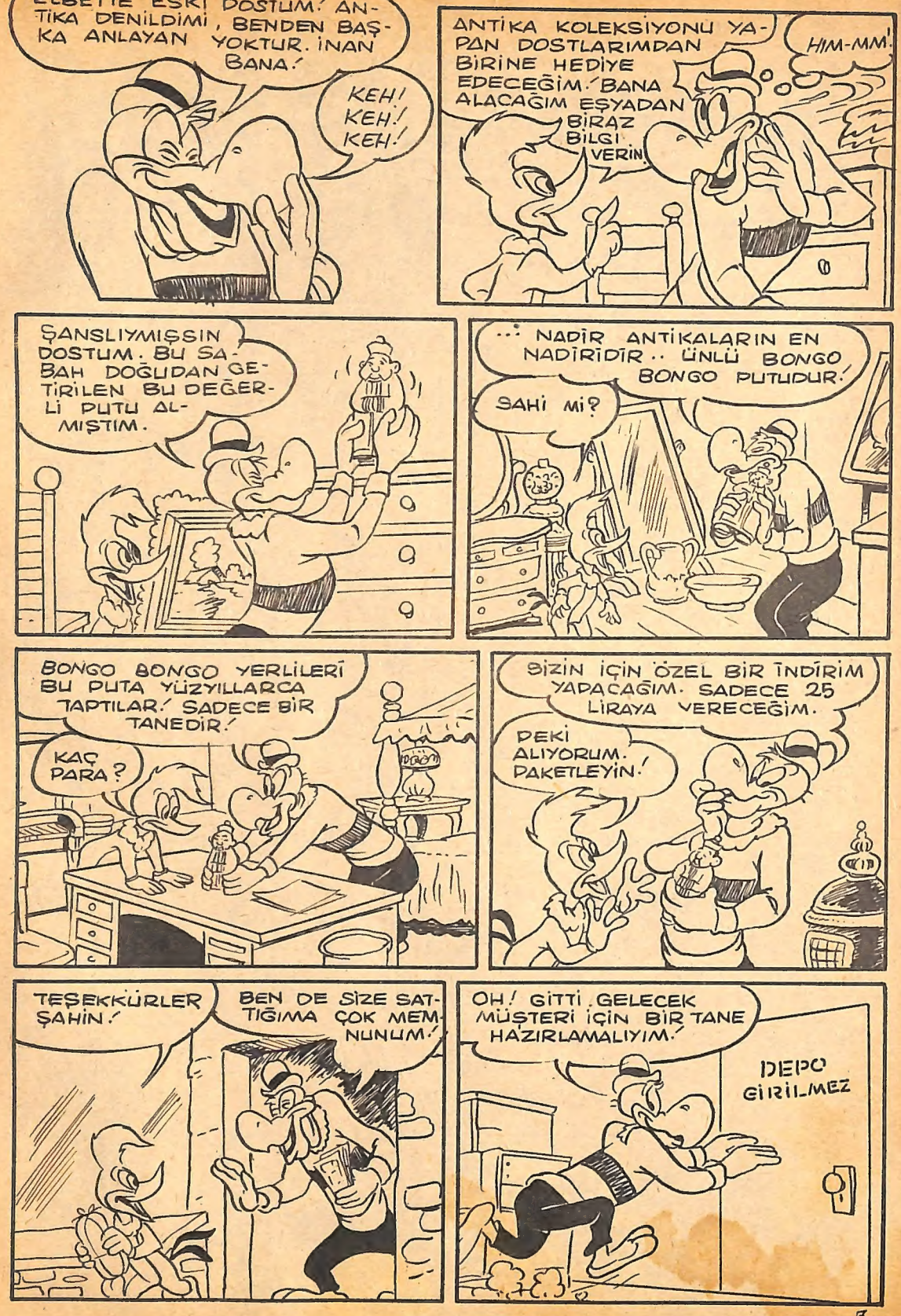
ELBETTE ESKİ DOSTUM! ANTİKA DENİLDİMİ, BENDEN BAŞKA ANLAYAN YOKTUR. İNAN BANA!
KEH! KEH! KEH!
ANTİKA KOLEKSİYONU YAPAN DOSTLARIMDAN BİRİNE HEDİYE EDECEĞİM. BANA ALACAĞIM EŞYADAN BİRAZ BİLGİ VERİN.
HIM-MM!
ŞANSLIYMIŞSIN DOSTUM. BU SABAH DOĞUDAN GETİRİLEN BU DEĞERLİ PUTU ALMIŞTIM.
... NADİR ANTİKALARIN EN NADİRİDİR.. ÜNLÜ BONGO BONGO PUTUDUR!
SAHİ Mİ?
BONGO BONGO YERLİLERİ BU PUTA YÜZYILLARCA TAPTILAR! SADECE BİR TANEDİR!
KAÇ PARA?
SİZİN İÇİN ÖZEL BİR İNDİRİM YAPACAĞIM. SADECE 25 LİRAYA VERECEĞİM.
PEKİ ALIYORUM. PAKETLEYİN!
TEŞEKKÜRLER ŞAHİN!
BEN DE SİZE SATTIĞIMA ÇOK MEMNUNUM!
OH! GİTTİ. GELECEK MÜŞTERİ İÇİN BİR TANE HAZIRLAMALIYIM!
DEPO GİRİLMEZ

DAHA SONRA PALABIYIĞIN EVİNDE...

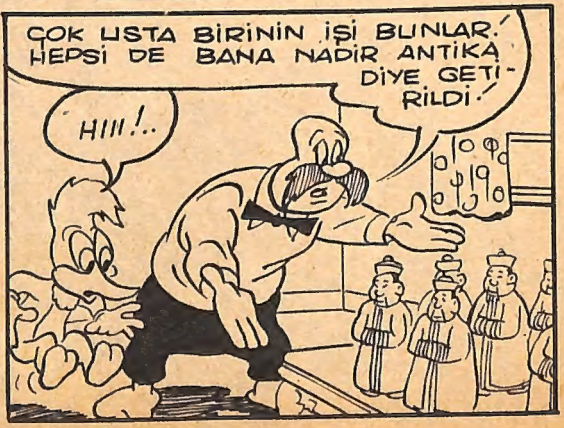

BAK ŞU YAZI SANA HAKİKİ ANTİKA OLUP OLMADIĞINI SÖYLER!
"MADE İN JAPAN" DEMEK ÖYLE HA? SADECE BİR KAÇ KURUŞLUK ŞEY!

OĞLU DÜZENBAZI BENİ DOLANDIRDI!

DUR! BİR FİKRİM VAR. ONU KENDİ SİLÂHI İLE VURACAĞIM!

FİS-KOS.. FİS-KOS. FİS KOS!
YÜRÜYECEĞİNİ SANIYOR MUSUN?

NİÇİN OLMASIN? ŞAHİN DAİMA RADYO DİNLER!

AZ SONRA..
O ŞAHİN DALAVERECİSİNİN İŞİ TAMAM YENİDEN BİRİNİ ALDATMAYI KURUYORDUR ŞİMDİ!

BU GÜN DOSTUM OLAN SPİKERİN ÇALIŞTIĞINI UMARIM!
RADYO EVİ

DOSTUM, BANA BİR YARDIMDA BULUNMALISIN!
?

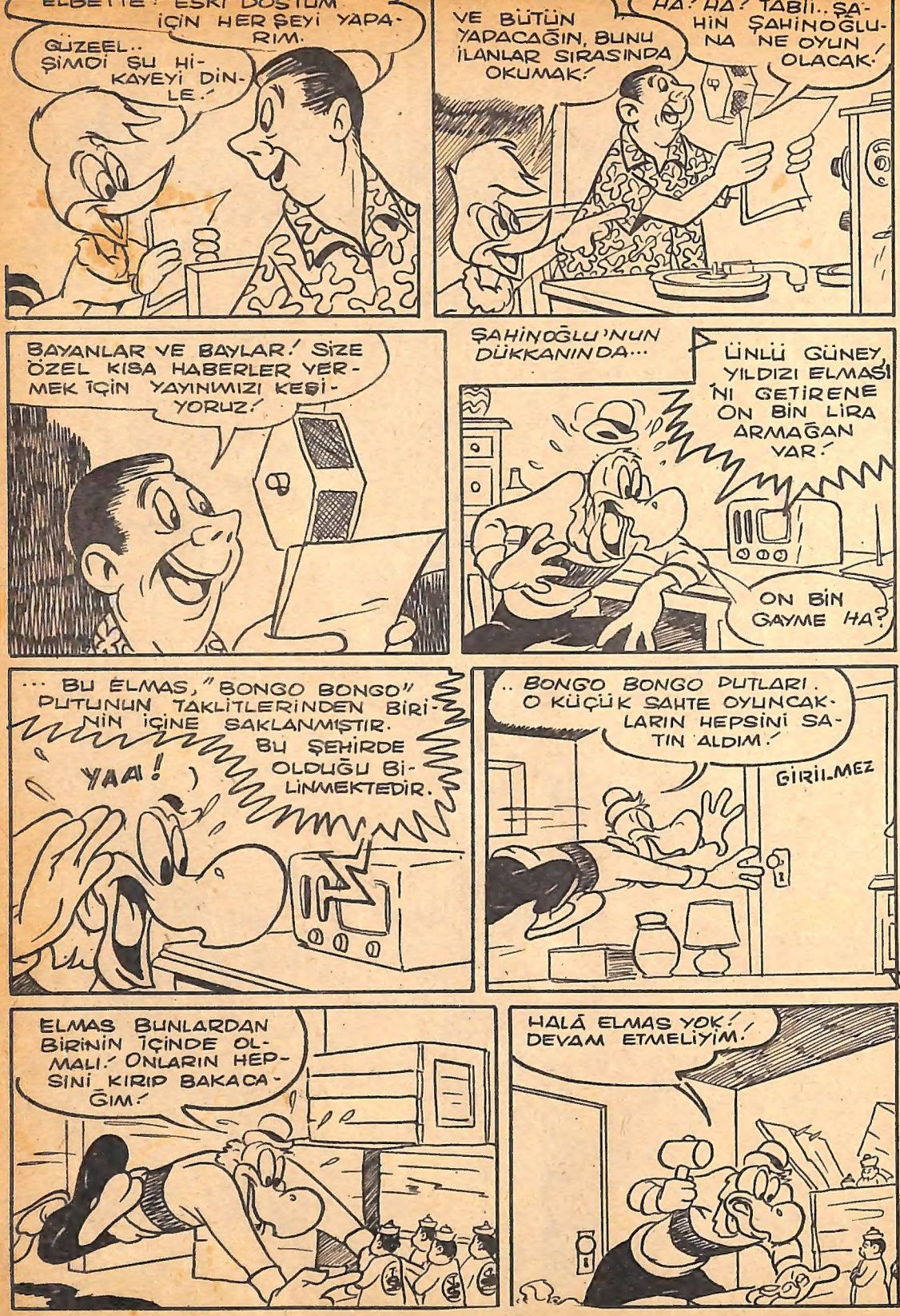
ELBETTE! ESKİ DOSTUM İÇİN HER ŞEYİ YAPARIM.
GÜZEEL.. ŞİMDİ ŞU HİKAYEYİ DİNLE!
HA? HA? TABİİ.. ŞAHİN ŞAHİNOĞLUNA NE OYUN OLACAK!
VE BÜTÜN YAPACAĞIN, BUNU İLANLAR SIRASINDA OKUMAK!
BAYANLAR VE BAYLAR! SİZE ÖZEL KISA HABERLER VERMEK İÇİN YAYINIMIZI KESİYORUZ!
ŞAHİNOĞLU'NUN DÜKKANINDA...
ÜNLÜ GÜNEY YILDIZI ELMASİNİ GETİRENE ON BİN LİRA ARMAĞAN VAR!
ON BİN GAYME HA?
... BU ELMAS, "BONGO BONGO" PUTUNUN TAKLİTLERİNDEN BİRİNİN İÇİNE SAKLANMIŞTIR. BU ŞEHİRDE OLDUĞU BİLİNMEKTEDİR.
YAA!
.. BONGO BONGO PUTLARI. O KÜÇÜK SAHTE OYUNCAKLARIN HEPSİNİ SATIN ALDIM!
GİRİLMEZ
ELMAS BUNLARDAN BİRİNİN İÇİNDE OLMALI! ONLARIN HEPSİNİ KIRIP BAKACAĞIM!
HALÂ ELMAS YOK! DEVAM ETMELİYİM!

BURADAKİLERİ KIRDIM. HÂLÂ YOK!
EYVAH
SATTIKLARIM-DAN BİRİNDE OLABİLİR.!
HERKESE PARALARININ BİR MİSLİNİ GERİ VERİRİM. KİM REDDEDER?.
HEMEN GİTMELİYİM.!
BAŞKALARININ ARMAĞAN HAKKINDAKİ İLÂNI DİNLEMEDİKLERİNİ UMARIM.!
O PUTU YILDÖNÜMÜ İÇİN PALABIYIK AMCAYA VERDİM.!
PALABIYIKTA.!
PALABIYIKTAN İSTEYİN.!
PALABIYIKTA.!
BÖYLECE..
EĞER BÜTÜN PUTLAR PALABIYIKTA İSE DAVRANIŞIMI DEĞİŞTİREYİM.!
AZ SONRA...
TAK TAK TAK
ZAMANI İYİ HESAPLADIK. İŞTE ŞAHİN ŞAHİNOĞLU GELDİ.!

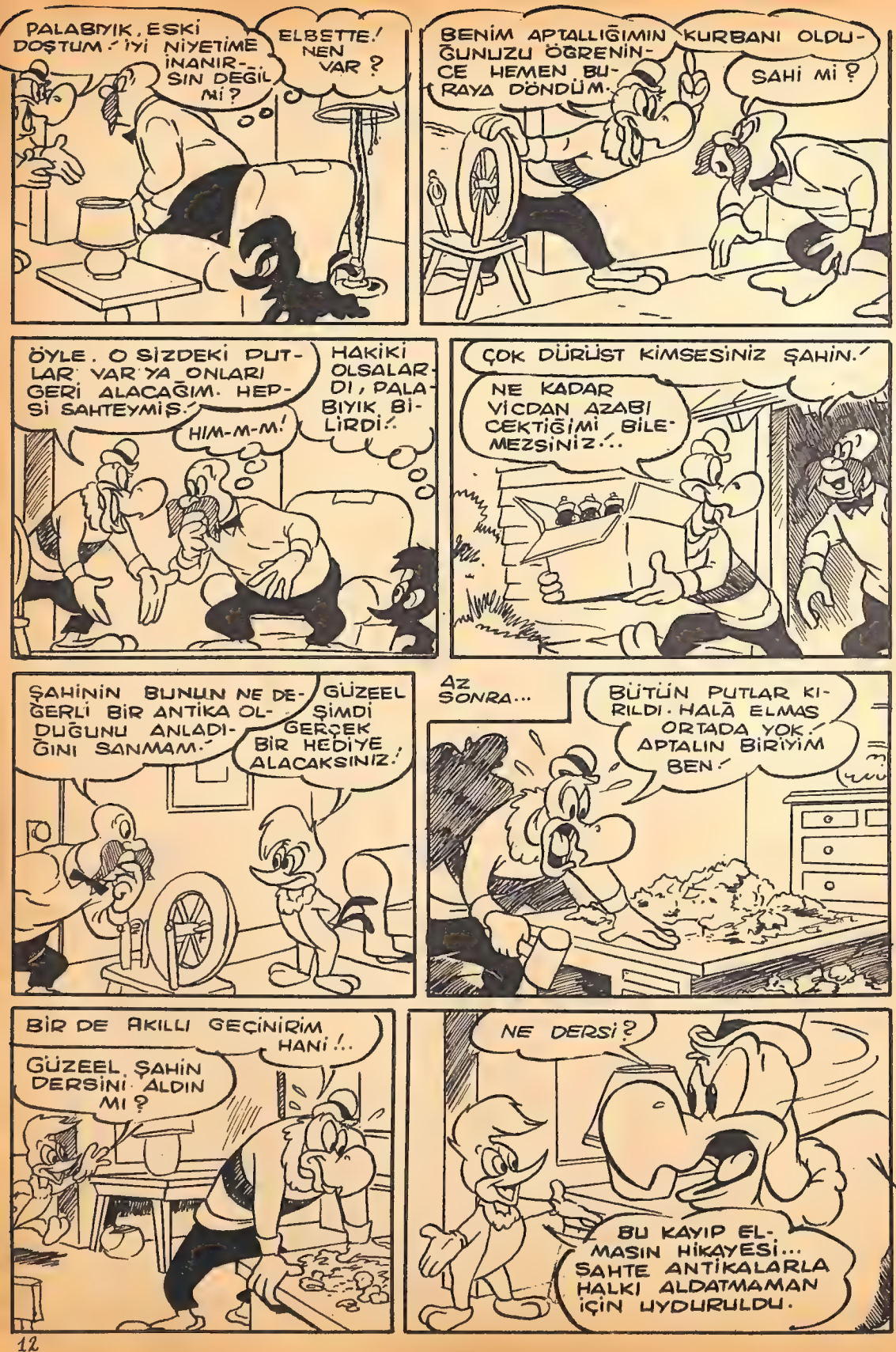
PALABIYIK, ESKİ DOŞTUM! İYİ NİYETİME İNANIRSIN DEĞİL Mİ?
ELBETTE! NEN VAR?
BENİM APTALLIĞIMIN KURBANI OLDUĞUNUZU ÖĞRENİNCE HEMEN BURAYA DÖNDÜM.
SAHİ Mİ?
ÖYLE. O SİZDEKİ PUTLAR VAR YA ONLARI GERİ ALACAĞIM. HEPSİ SAHTEYMİŞ!
HIM-M-M!
HAKİKİ OLSALARDI, PALABIYIK BİLİRDİ!
ÇOK DÜRÜST KİMSESİNİZ ŞAHİN!
NE KADAR VİCDAN AZABI ÇEKTİĞİMİ BİLEMEZSİNİZ!..
ŞAHİNİN BUNUN NE DEĞERLİ BİR ANTİKA OLDUĞUNU ANLADIĞINI SANMAM!
GÜZEEL! ŞİMDİ GERÇEK BİR HEDİYE ALACAKSINIZ!
AZ SONRA...
BÜTÜN PUTLAR KIRILDI. HALÂ ELMAS ORTADA YOK! APTALIN BİRİYİM BEN!
BİR DE AKILLI GEÇİNİRİM HANİ!..
GÜZEEL, ŞAHİN DERSİNİ ALDIN MI?
NE DERSİ?
BU KAYIP ELMASIN HİKAYESİ... SAHTE ANTİKALARLA HALKI ALDATMAMAN İÇİN UYDURULDU.

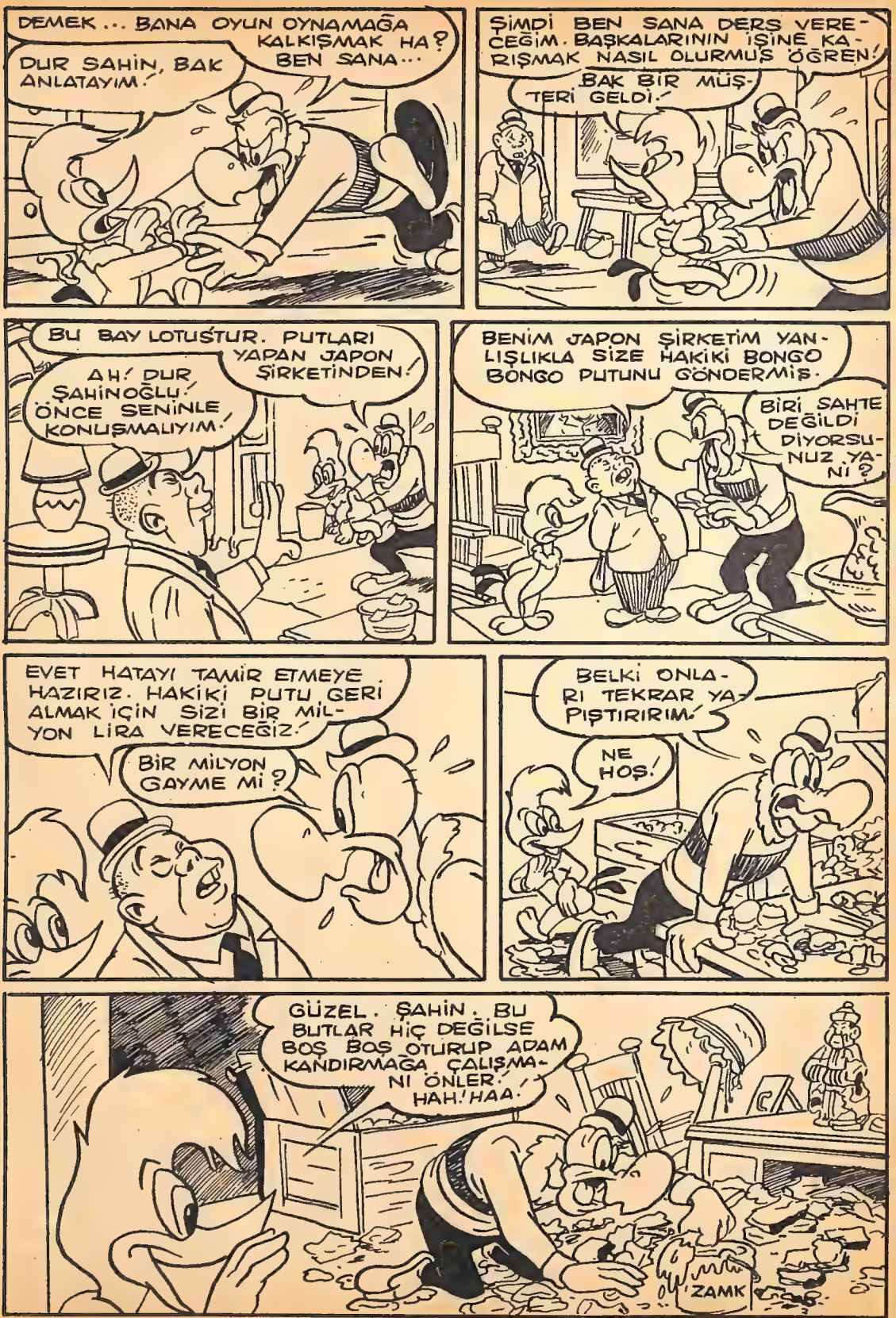
DEMEK... BANA OYUN OYNAMAĞA KALKIŞMAK HA? BEN SANA...
DUR ŞAHİN, BAK ANLATAYIM!
ŞİMDİ BEN SANA DERS VERECEĞİM. BAŞKALARININ İŞİNE KARIŞMAK NASIL OLURMUŞ ÖĞREN!
BAK BİR MÜŞTERİ GELDİ!
BU BAY LOTUSTUR. PUTLARI YAPAN JAPON ŞİRKETİNDEN!
AH! DUR ŞAHİNOĞLU! ÖNCE SENİNLE KONUŞMALIYIM!
BENİM JAPON ŞİRKETİM YANLIŞLIKLA SİZE HAKİKİ BONGO BONGO PUTUNU GÖNDERMİŞ.
BİRİ SAHTE DEĞİLDİ DİYORSUNUZ YANİ?
EVET HATAYI TAMİR ETMEYE HAZIRIZ. HAKİKİ PUTU GERİ ALMAK İÇİN SİZİ BİR MİLYON LİRA VERECEĞİZ!
BİR MİLYON GAYME Mİ?
BELKİ ONLARI TEKRAR YAPIŞTIRIRIM!
NE HOŞ!
GÜZEL. ŞAHİN. BU BUTLAR HİÇ DEĞİLSE BOŞ BOŞ OTURUP ADAM KANDIRMAĞA ÇALIŞMANI ÖNLER! HAH! HAA!
ZAMK

SİZİN KÖŞENİZ

MAYMUNLAR ve İNSANLAR

Evvel zaman içinde bir Prensin bir sürü maymunu vardı. Çok cana yakın, çok sevimliydiler. Üstelik hem şakacı hem de zekiydiler. Akıllara durgunluk veren, herkese parmak ısırtan türlü türlü maskaralıklar yaparlardı.

Prens çok seviyordu bu tatlı yaramazları. Sonra parlak zekâlarına da bir düzen, bir yön vermek istiyordu. Hayli düşündükten sonra onlara dans öğretmek geldi aklına. Çok geçmeden maymunlar öğretmenlerini de gölgede bıraktılar. Hepsi birer dans ustası olmuştu. Tek tek olduğu gibi toplu haldeyken de yaptıkları gösterilere kusursuz denebilirdi.

Prens her birine süslü elbiseler giydirdi. Başarılarını ülkedeki herkesin görmesini istiyordu

Hayvanlar her gece sahneye çıkmaya başlamışlardı. İnsanlardan hiç bir farkları yoktu. Hattâ oyunlarını bir defa görenler insan oldukları kanısına varıyorlardı.

Bu arada maymunlar da kendilerini insan saymaya başlamışlardı. Ama durup dururken ortaya çıkmamıştı bu, etraftan duydukları hep, «insandan farksız bunlar» gibi sözlerdi. Bu düşünce göğüslerini kabartıyordu.

Günün birinde bir çocuğun aklına bir fikir geldi. Maymunlar sahneye sıralanınca tam ortalarına bir fındık atıverdi. Fındığı görür görmez, her şeyi unuttu maymunlar.

Oyuncu olduklarını da, kendilerini insan sandıklarını da. Sıra filân kalmadı. Fındığı alabilmek için herkes birbirini itip kakıyordu. Tekmeler, tokatlar, bağrışmalar, ısırmalar... İyice birbirlerine girmişlerdi.

Herkes olanca gücüyle fındığı ele geçirmeğe uğraşıyordu. Kavga iyice kızıştı. Birbirlerinin üstlerini başlarını parça parça ettiler.

Artık seyirciler onların ne olduklarını iyice anlamışlardı. Hallerine kahkahalarla gülüyorlardı. İçlerinden yaşlı, güngörmüş bir adam yüksek sesle söylendi:

«İnsan olmak için, göz kamaştırıcı, süslü elbiseler giymek, bir iki dans bilmek, hele kendini öyle sanmak yetmez. Bir fındık için birbirinize girerek maymun olduğunuzu gösterdiniz. Bu yüzden kavga ettiniz. Böylece hayvanlığınızı ortaya koydunuz.»

ALTIN Borazanlı

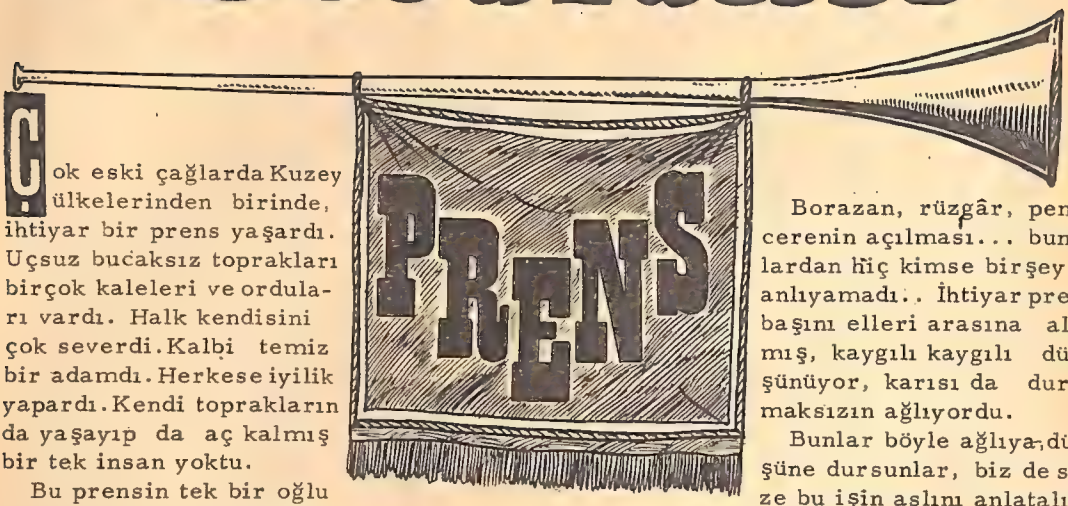

Çok eski çağlarda Kuzey ülkelerinden birinde, ihtiyar bir prens yaşardı. Uçsuz bucaksız toprakları birçok kaleleri ve orduları vardı. Halk kendisini çok severdi. Kalbi temiz bir adamdı. Herkese iyilik yapardı. Kendi toprakların da yaşayıp da aç kalmış bir tek insan yoktu.

Bu prensin tek bir oğlu vardı. Henüz 6 yaşında yumuk, güzel bir yavru... bütün saray değil, bütün ülke bu çocuğun üstüne titrerdi. Kuştüyü yastıklarda naz içinde büyütülürdü. Fakat birgün bu küçük prens birdenbire ortadan kayboldu. Sabahleyin anası, oğlunu görmeğe geldiğinde, yatağını bomboş, dadısını da yatağın başında baygın buldu.

Saray biranda altüst oldu. Askerler atlarına atlıyarak ülkenin dört yanına, küçük prensi aramaya çıktılar. Babası çıldıracak gibi oldu. Annesi düşüp bayıldı. Fakat bütün araştırmalara rağmen küçük prens bulunamadı.

Baygın bulunan dadı, ne olduğunun farkında değildi:

-Prensi uyutmuştum, kendim de her akşamki gibi ta yanıbaşına kıvrılıp yatmıştım. Birdenbire uzaktan borazan sesi duydum. Bahçeye bakan şu pencerelerden biri birden bire ardına kadar açıldı.. İçeriye rüzgâr doldu, kalkıp pencereyi kapamak istedim, biranda sanki kafama birşey çarptı, ne olduğumu anlamadım, düşüp bayılmışım.

Borazan, rüzgâr, pencerenin açılması... bunlardan hiç kimse birşey anlıyamadı.. İhtiyar prens başını elleri arasına almış, kaygılı kaygılı düşünüyor, karısı da durmaksızın ağlıyordu.

Bunlar böyle ağlıya-düşüne dursunlar, biz de size bu işin aslını anlatalım:

O çağlarda, bu ihtiyar prensin toprakları içinde uzun külâhlı, sivri burunlu bir cadı yaşardı. Onu gören herkes korkudan kaçardı. Çünkü uzun bir küp üstüne binerek elindeki borazanı çalarken rüzgâr gibi etrafta dolaşırdı. Yaptığı şey hep fenalıktı. Bulutları deler, toprağa seller gibi yağmurlar düşürür, suları tarlalara sürükler, ekinleri harap ederdi. Bazen de köylere girer, evlere hastalık getirir, küçük çocukları öldürürdü.

Yıllar vardı ki hep bu kötülükleri yapar dururdu. Küçük prens doğduğu zaman cadı hiçbir kötülük yapmaz olmuştu. Çünkü ona şeytan demişti ki:

"- Yakın zamanlarda ihtiyar prensin bir oğlu olacak. O çocuk doğduğunda, sen hiçbir kötülük yapamıyacaksın. Ne yapsan hep boş çıkacak! "

Gerçekten küçük prens doğduktan sonra cadı hiçbir kötülük yapamaz oldu, bu yüzden de köylüler onu taşlamağa başladılar. Kendisinden korkmaz oldular. Cadı bu halden fena halde sıkıldı, tam altı yıl kendi kendini yedi. Şeytandan yardım istedi. Nihayet şeytan ona şu çareyi gösterdi.

-Küçük prensi kaçırabilirsen ancak bir kötülük yapabilirsin. Onu kendi şatona götür, hapis et! Fakat öldürmeğe kalkma... Cünkü onu iyilik melekleri koruyor. Öldürmeğe, ona kötülük yapmaya çalışırsan, kendin yokolursun! dedi. Böylece cadı bir gece uzun fıçısına binerek, eski iğri büğrü borazanını çalarak saraya geldi ve küçük prensi kaçırdı.

Onu götürüp bir dağ tepesinde, toprağın altında bulunan şatosuna hapsetti.

Küçük prens burada yıllar yaşadı, büyüdü. Cadı hiçbir fenalık yapamadan, burada onunla beraber yaşamağa başladı. Gündüzleri küçük prens, toprak altındaki şatonun koridorlarında dolaşıyor, bazen de ağlıyordu. Çünkü hiçbir insan yüzü göremiyordu. Cadı ise taş odasında bir takım kapla - ra otlar, çamurlar, ilâçlar koyarak birşeyler yapıyor, onu gördüğü zaman ise:

-Defol buradan yumurcak! diye bağırıyordu.

Bir gün küçük prens on beş yaşına baştı. Artık büyümüştü. Bir erkek gibi düşünmeye başlamıştı... Burada kendisinin niçin saklı tutulduğunu bilemiyordu. Fakat hayal meyal şehirdeki sarayı annesini, babasını hatırlıyor, vaktiyle kendisinin insanlar arasında yaşadığını, etrafında bir takım kimselerin sevgi ve şefkatle dolaştıklarını gözünün önüne getiriyordu.

Küçük prens bundan sonra, bu toprak altı şatosundan kurtulmayı düşünmeğe başladı. Bütün kapıları yokladığı halde hiçbirini açılır gibi bulamadı. Bunların hepsi sihirli kilitlerle kapanmıştı. Bir gece rüyasında sarı saçlı küçük beyaz kanatlı bir peri gördü. Peri ona dedi ki:

-Şatonun en üstünde küçük bir oda vardır, bu odaya gir, tam karşına gelen duvarda kırmızı bir tuğla göreceksin, onu oradan çek, delikteki altın borazanı al. Bu borazanı çalarsan, her istediğin olur.

Prens sabahleyin sevinçle uyandı, hemen yerinden fırladı, koşa koşa yukarı kata çıktı, perinin dediği yerden borazanı aldı. Bütün kapıların açılmasını istiyerek altın borazanı çaldı. Gerçekten o anda toprak altı şatosunun bütün kapıları kendiliğinden ardına kadar açıldı. Prens oradan cadının oturduğu odaya koştu. Cadı borazan sesini işitmiş, ayaklarına inme inmiş gibi oturduğu yerde çakılıp kalmıştı. Prensi görünce:

-Allah aşkına o borazanı at güzel prensim!.. diye yalvarmağa başladı. Prens:

-Hayır, dedi. Atamam. Sen bana birçok kötülükler yaptın. İşte şimdi kurtuldum. Sana da iyilik yapacağım. Senin iyi kalpli güzel bir kadın olmanı istiyorum, dedi.

Sonra altın borazanı üç defa öttürdü. Gerçekten cadı bir anda değişti, güzel yüzlü, iyi kalpli bir kadın oluverdi. Ayağa fırlıyarak prensin ayaklarına kapandı:

-Ah beni kurtardın küçük prens. Ben vaktile bir sihirbaz tarafından çalınmış, cadı olarak büyütülmüştüm. İşte eski halime geldim. Haydi bu şatodan kaçalım.

Prens, kolunda altın borazanı olduğu halde, şatodan çıktı. Arkasından da artık iyi bir kadın olan cadı geliyordu. Böylece yürüye yürüye küçük prensin ülkesine geldiler.

Yolda birçok köylüye yardımda bulundu, ekinlerini altın borazanı ile daha bereketli yaptı...

İhtiyar prensin sarayına geldiklerinde onları kimse tanımadı.

O zaman küçük prens babasının karşısına çıkarak:

-Baba beni tanımadınmı? diye sordu.

İhtiyar prens gözyaşları içinde oğlunun kollarına atıldı, saatlerce kucaklaşıp öpüştüler. Böylece altın porazanlı prens mutluluğa kavuştu.

Beyaz Güvercin

Yıllarca önce İskoçya'da bir kıral yaşardı. Senelerce ülkesini iyi bir şekilde yönetmiş ve artık ihtiyarlamıştı. Yerini oğullarından birine terketmek, bir köşeye çekilip rahatça yaşamak istiyordu. Fakat oğullarının ikisi aynı yaşta idiler. İkiz olarak dünyaya gelmişlerdi. Ne biri ötekinden bir saat önce, ne de beriki kardeşinden bir dakika geç doğmuştu. İkisi de aynı zamanda dünyaya gelmişti.

Bunun için kıral, oğullarından hangisini yerine getirmek gerektiğini bilemiyordu.

Günlerce düşünüp taşındı, bir çare bulmağa çalıştı. Sonunda en güzel çareyi buldu. Sarayın sihirbazını çağırdı. Yanıbaşına oturttu. Aklına gelen çareyi ona uzun uzun anlattı.

Bir sabah kıral ve kıraliçe büyük kalenin avlusuna çıktılar. İki oğullarını da çağırdılar. Sihirbaz değneğini alarak geldi. Kıral, oğullarına dedi ki:

-Çocuklarım, görüyorsunuz ki ben artık kocadım!. Benim yerime geçecek yiğit bir delikanlı gerek. Tabii siz benim oğullarımsınız. İkinizden biriniz benim yerime kıral olacak. Halbuki siz ikiniz de biribirinizden cesur, akıllı ve becerikli çocuklarsınız. Şimdi ben sizin için bir sınav hazırladım. Sihirbazım size bir güvercin gösterecek Bu güvercini havalandıracağız. Onu hanginiz bulup getirirseniz, benim yerime o geçecek.

Sihirbaz ortaya geldi, koynundan bir beyaz güvercin çıkardı. Sonra değneğini salladı, ellerini havaya kaldırdı ve güvercini yere bıraktı. Güvercin yere düşer düşmez kanatlarını açtı ve aceleyle kaleden dışarı uçtu, kayboldu.

Kıralın oğullarından biri:

-Fakat beyaz güvercin dünyada bir tane değil ki.. diye sordu.

Sihirbaz:

-Evet ama, şimdi uçurduğumuz bu güvercinin gagasında üç tane benek vardır, dedi.

Çocuklar o gün heybelerini omuzlıyarak yola çıktılar. Biri doğuya, öbürü ise batıya doğru yol aldı.

İki kardeşten birinin adı Hidles, diğerinin de Sobersid idi. Sobersid kardeşinden yalnız gözlerinin daha çok güzel olmasıyle ayrılabiliyordu. Heybesini sırtlayıp doğuya doğru yol alırken bu beyaz güvercini nasıl bulacağını düşünüyordu.

Nihayet günlerce yol aldıktan sonra zengin ve güzel bir ülkeye geldi. Burada hep dikkat ettiği şey güvercinlerdi. Kendisine göre bir ağ yapmıştı. Havada uçan bir güvercine bu ağı fırlatıyor, güvercin ağın içinde tutuluyor ve aşağıya iniyordu. Artık o ülkede bu güzel delikanlıya:" Güvercinli genç" adı verilmişti. Sobersid bir gün yine böyle güvercin avlıyarak giderken bir orman kenarında bir bahçe gördü. Buradan bir takım kız sesleri geliyordu. Prens içeriye girince küçük bir meydanlıkta on kadar kızın bağrışarak körebe oynadıklarını gördü. Kızlara yaklaşıp:

-Gagasında üç beyaz benek bulunan bir güvercin gördünüz mü? diye sormak istedi. Fakat kızlar onu görünce çığlıkları basarak çilyavrusu gibi kaçıştılar. Ortalıkta yalnız gözleri bağlı güzel, sırma entarili bir kız kaldı.

Prens Sobersid yavaş yavaş bu kıza yaklaştı. Bir adım kala durdu. Kız ellerini uzatmış, gülüyordu:

-Boşuna susmayın, şimdi sizi yakalıyacağım! diye

bağırıyordu. Elleri Sobersid'in vücuduna değer değmez bir çığlık attı. Prensi kucakladı, kollarının arasında sımsıkı tuttu. Prens birdenbire:

-Affedersiniz, ben bir yabancıyım! dedi.

Kız bu erkek sesini duyar duymaz birdenbire ürktü, kaçmak istedi, kaçamadı. Sonra gözündeki bağı bir denbire çözdü.

-Bir erkeğin, kıralın sarayına girmesinin ölüm cezası olduğunu bilmiyor musunuz? dedi.

-Affedersiniz, ben bir yabancıyım.

-Yabancı öyle mi? Kiral babam mutlaka sizi asar.

Bu kız o ülkenin kıralının kızıydı. Çok güzeldi... Sobersid'i görünce ona aşık olmuştu.

-Eyvah, şimdi sizi yakalıyacaklar, dedi. Bakın, nöbetçiler geliyor, yürüyün benimle..

Ve prens Sobersid'i kolundan tutarak ağaçlar arasına sürükledi, orada bir duvar dibindeki kapıyı koynundan çıkardığı bir altın anahtarla açtı, prensi sürükledi. Dışardan nöbetçilerin bağrışmaları yükseliyordu.

Prensen onu bir takım uzun merdivenlerden çıkardı, güzel bir daireye soktu

Böylece prens Sobersid ile prenses Rosine tanıştılar. Birbirlerini sevdiler.. Prens Sobersid her gece altın anahtarla gizlice kapıyı açarak gelir, prensesi görürdü.

Fakat günler geçtikçe güzel prens beyaz güvercini hatırlamaya başladı. Bir gece prensese herşeyi anlattı:

-Ben artık gitmeliyim! . Beyaz güvercini bulup babama götürdükten sonra gelir seni alırım, dedi.

Prenses gözyaşları içinde ona yalvardı. Bir süre daha kalmasını söyledi. Fakat prens Sobersid mert bir delikanlıydı. Babasına verdiği sözü tutmak istiyordu.

Nihayet o gece ikisi de gözyaşları içinde ayrıldılar Prens Sobersid gittikten daha sonra prenses Rosine ağlamağa başladı. Ağlamasını dadısı duydu, geldi. Ondan herşeyi öğrenince:

-Merak etme kızım, ben bir çaresini bulacağım, dedi.

Ertesi sabah saraya bir sihirbaz kadın geldi. Prenses Rosine'nin karşısına geçti, ateşler yaktı, büyüler yaptı ve sonunda prensesi, gagasında 3 beyaz benek bulunan beyaz bir güvercin haline koydu:

-Ancak, dedi. Bu güvercin prens Sobersid'in eli değdiği zaman eski haline gelecektir.

Güvercin birdenbire havalandı. Prensin gittiği yollara doğru uzaklaştı.

Prens Sobersid ise o sabah bir kasabadan çıkmış, bir başka kasabaya gidiyordu. Yarı yolda birdenbire başının üstünde bir beyaz güvercinin dolaştığını gördü. Ağını atmak istedi i Güvercin dile geldi:

-Senin aradığın, gagasında üç beyaz benek bulunan güvercin benim. Bana el sürmezsen inerim, beni yice görürsün, dedi.

Prens razı oldu, söz verdi. Güvercin yere indi. Gerçekten gagasında üç beyaz benek vardı.

Prens Sobersid sevinçten deli olacaktı. Güvercin ise:

-Haydi, şimdi seninle ülkene dönelim. Sen yürürken ben seni takip edeceğim, dedi.

Prens gerisin geri döndü, dönerken de prenses Rosina'nın ülkesine uğradı. Fakat onun sarayının kapalı olduğunu gördü. Bütün ülke matem içindeydi. Halk

prensesin haydutlar tarafından kaçırıldığını söyliyorlardı. Prens Sobersid bunu duyunca ağlamağa başladı. Artık bütün ümitleri yıkılmıştı. Yolda yürürken durmadan ağlıyor ve kendi kendine:

-Bu güvercini babama götüreceğim. Ondan sonra da dönüp prensesimi arayacağım, onu bulamazsam dağ başına çekilip ölene kadar ağlıyacağım! diyordu.

Nihayet ülkesine döndü.. Kardeşi de gelmişti. Fakat eli boştu. Fırtınalara, yağmurlara, haydutlara rastlamış, artık daha fazla arayamıyacağını söyliyerek dönmüştü.

Kral Sobersid'in, beyaz güvercinle geldiğini haber alınca, sevinçle bütün saray halkını kale avlusunda topladı. Herken yerli yerine oturdu. Kral:

-Oğullarımı çağırın! dedi.

İki delikanlı avluya girdiler. İkisi de mahzun ve kederliydi. Sobersid prenses Rozina için mahzundu. Hidles'de korkaklığı yüzünden kederliydi.

Kral:

-Oğlum Sobersid, güvercini bulup getirdiğini bana haber verdiler. Haydi, şu güvercini göster de, biz de emin olalım, dedi.

Sobersid başını kaldırdı, karşı duvar üstüne konmuş olan güvercine baktı. Güvercin uçtu, gelip yere kondu.

Sihirbaz güvercini eline aldı, baktı:

-Evet kralım, gagasında üç benek bulunan güvercin budur! dedi.

Kral kalktı, sevinçle oğluna yaklaştı, onu alnından öptü.

-Artık kral sensin! dedi. Ben bu dakikadan itibaren çekiliyorum.

Prens Sobersid mahzun bir sesle:

-Hayır baba! ben krallık istemiyorum. Bana izin verin, başımı alıp gidecegim.. diye cevap verdi.

Sonra herşeyi anlattı... Gözyaşları içinde prenses Rozinayı nasıl sevdiğini, ondan nasıl ayrıldığını, sonra da prensesin haydıtlar ta-

rafından nasıl kaçırıldığını anlattı.

Sarayda herkes ağlıyordu. Çünkü prens Sobersid hikâyesini çok acıklı anlatıyordu.

-Sonra bu beyaz güvercini de bana bağışlayın, o bana bütün yollarda en iyi arkadaş oldu, dedi.

Kraliçe ve Kral gözyaşları içinde prense izin verdiler. Kral güvercini aldı, Sobersid'e uzattı.

Prens Sobersid güvercini avuçları içine alır almaz birdenbire bir rüzgâr çıktı, gök gürültüsü gibi bir gürültü koptu, etrafı müthiş bir duman kapladı, göz gözü görmez oldu.

Fakat duman açıldığı zaman gözlerini Prens Sobersid'e çevirenler hayretten donakaldılar. Çünkü prensin kolları arasında ipek elbiseler giymiş, lepiska saçlı çok güzel bir kız duruyordu.

Prens de gözlerini açınca birdenbire kollarının arasında sevgili prensese Rozinayı görmüş, sevincinden deli olacak hale gelmişti. Birdenbire:

-Rozina güzel prensesim diye bağırdı.

Prenses de:

-Prensim, işte benim! diye haykırdı.

İkisi de birbirlerine sarıldılar.

Etraftan duman kalkınca ilk defa kral kendine geldi. Oğluna yaklaşarak:

-Sobersid, ne oldu? Bu kız kim? dedi.

Prens sevinçle:

-İşte baba, diye bağırdı. İşte sana söylediğim prenses bu.. meğerse o sihirbazların elinde bir güvercin olmuş, benim arkamdan gelmiş.. hem sizin istediğinizi yaptı, hem de bene sevdiğini ispat etti. Onu öp baba, o senin kızın oldu

Kral da sevinçle prenses Rozina'ya yaklaştı, onu alnından öptü. Sonra etraftakilere dönerek dedi ki:

-İşte kraliçeniz! onun önünde eğiliniz!.

Herkes prens ile prensesin önünde eğildiler.

Ertesi sabah arabalar ve atlar hazırlandı. Prens Sobersid ile prenses Rozina yola çıktılar. Günlerce yol

aldıktan sonra nihayet prensesin ülkesine geldiler.

Kale kapılarından içeriye altın arabalar içinde bir yabancı gençle prenses Rozina'nın girdiğini gören halk, sevinçle bağırmaya başladılar.

-Aman, Yarabbi.. Prensen, prenses..

-İşte prenses Rozina!.

-Yanınkadi de haydut olacak.

-Hiç de hayduda benzemiyor, kahraman bir delikanlı...

-Prense Rozina hoş geldin, şükür Tanrıya ki geldin.

-Krala, kıraliçeye haber verin!.

-Heyyy, prenses Rozina geldi.

Halk arabaların arkasından saraya kadar böylece koştu.

Kral kızının geldiğini haber alınca çok sevindi Kraliçe sevincinden bayılacak oldu. Derhal aşağıya, sarayın bahçesine koşuştular.. Bu sırada da prenses Rozina ile prens Sobersid arabadan çıkıyorlardı. Karı koca kızlarının boynuna sarıldılar, sarmaş-dolaş oldular.

Öpüşmeler, sevişmeler, sevinçli gözyaşları bitince prenses Rozina arkasında duran prensi babasına ve annesine gösterdi:

-İşte benim nişanlım!.. dedi.

Sonra prens Sobersid' in başından geçenlerin hepsini kral ve kraliçeye anlattı

Kral Sobersid'in bir kral oğlu olduğunu ve babasının tahtına çıktığını duyunca daha çok sevindi:

-O halde biran önce düğününüzü yapalım, dedi. Sonra etrafındaki komutanlara döndü:

-Derhal harekete geçiniz bütün ülkeye haber veriniz kızım bu akşam düğün oluyor. Bütün hazırlıklar yapılsın.

Böylece prens Sobersid ile prenses Rozina kırk gün kırk gece süren muhteşem bir düğünden sonra evlendiler. Düğünlerinde binlerce ak güvercin serbest bırakıldı.

Ertesi sabah bir altın araba ile prens ve prenses halkın sevinçli çığlıkları arasında Sobersid'in ülkesine doğru yola çıktı.

ÇOCUK YUVASI ANSİKLOPEDİSİ

MERAKLI ŞEYLER

NE KADAR UYUYORUZ ?

Yapılan hesaplara göre 50 yaşındaki bir insan ortalama olarak ömrünün 6.000 gününü, yahut 16 yılını uykuda geçirmiştir. 50 yaşına gelinceye kadar 5.500 gün çalışmış, 4.500 gününü de eğlence ve istirahatle geçirmiştir.

★

CANKURTARANLAR

İsveçte bütün cankurtaran sandallarının içi turuncu renkte boyanıyormuş. Bu şekilde havadan görülmeleri çok daha kolaylaşıyormuş.

★

ÇOCUK BANKASI

Norveç'te Bergen şehrinde yalnız çocuklar için bir banka açılmış. Bu banka çocukları para biriktirmeye teşvik ediyormuş. Kapıları, oturacak yerleri, tezganları, masaları hep çocukların boyuna uygun olarak küçük yapılmış.

★

KOKULU FİLİM

Çok yakında Amerikada gösterilecek «Kokunun Esrarı» adındaki bir filim için Amerikadaki bir sinemada havaya otuz üç çeşit koku püskürtülecekmiş. Bu kokuların içinde sarmısak, şeftali, odun talaşı, katran, tütün dumanı ve tünelden alınan kurum kokuları varmış.

★

MAHUN AĞACI

Mahun ağacı gece ay ışığında kesilir. Çünkü o zaman ağacın içinde daha az besi suyu dolaşır. Odunu daha sağlam ve daha güzel renkli olur. Ekvatoral ormanlarda yetişen bu ağacın kerestesi çok kıymetlidir.

Kanın damarlarımızdaki hızı

Kanın damarlarımızdaki hızı gittiği yerin kalpten olan uzaklığına bağlıdır. Kanın bir kısmı ayaklara gider, oradan kalbe döner. Bir kısmı da başa kadar gidip kalbe geri gelir. Uzak mesafeler için kanın hızı hesaplanmıştır. Kanın kalpten ayaklara kadar gidip tekrar kalbe dönmesi 27 saniyede tamamlanır.

İlk insan nerede meydana geldi ?

Yapılan bir çok incelemeler ilk insanın Güney Asya'da meydana geldiğini göstermektedir. İnsanın göçebe tabiatlı olması araştırmaları güçleştirmektedir. İlk insan kalıntıları İngiltere, Almanya, Cava ve Asya'da bulunmuştur. Fakat buraların ilk insanın meydana gelip gelmediği yer olduğunu bilmek pek müşküldür. Bununla beraber en son buluşlar insanların Amerikaya da Asya'dan geçtiklerini göstermektedir.

★

Dost timsahlar,

Bu sözümüzden timsahların insanlara dost olduğu anlaşılmasın. Bir çok cinsleri insan yiyen timsahlar bizim için pek korkunç bir yaratıktır. Ama onların da birbirleriyle dostlukları vardır. Suya yakın yerlerde, kumluklarda birbirleriyle oynaşırlar. Ana timsah yavrusuna pek sevimli görünür. Bazı cins timsahlar yumurtalarını bırakmak için kayalar arasında yuva bile yaparlar.

★

Nefesimizin sayısını ayarlayan nedir ?

Kandaki karbon di oksit aldığımız nefeslerin sayısını ayarlar. Hücrelerin durmadan çıkardıkları karbon di oksit kana karışır. Bu madde kanda belirli bir dereceye gelince beynin alt tarafındaki solunum merkezine tesir eder. Bu merkez göğüs kaslarına emir göndererek genişlemeyi emreder. Bu genişleme sayesinde ciğerlerimize taze hava dolar. O zaman karbon di oksit kandan çıkarak bu havaya geçer ve soluk verirken uçar gider. Bu olay esnasında kana taze oksijen de karışmış olur.

GEMİLER NİÇİN YÜZER?

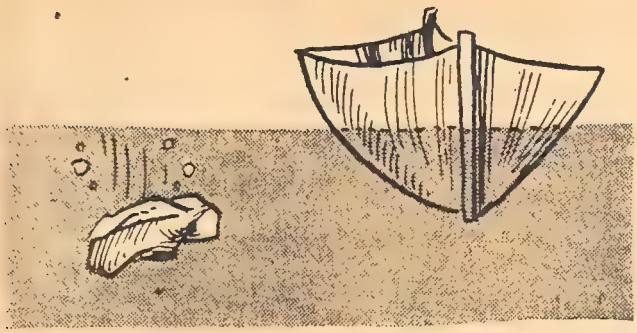

Kocaman kocaman gemilerin su yüzeyinde nasıl durdukları mutlaka aklınızı kurcalamıştır. Bunun nedenlerini ufak bir araştırmayla ortaya çıkarabilirsiniz.

Beş dakikada yapılabilecek basit bir deney:

Hafif maddelerden yapılmış olan cisimlerin yüzdüğünü, ağır olanların da dibe gittiğini bilirsiniz. Suya atılan bir demir parçası batar. Yalnız ne var ki gemilerin büyük bir kısmı demir ve çeliktir. Acaba neden batmazlar?

Çeliğe şekil vermek zor olduğundan onun yerine aliminyum levha veya kalın yaldız kullanarak minik bir kayık yapın. Suya koyunca yüzer. Ama kayığı avucunuzun içinde sıkıştırıp bir top haline getirirseniz hemen dibe gider. Hem kayık, hem de o sonraki top aynı ağırlıkta olduklarından ikisi de eşit kuvvetlerle dibe çekilirler. Aralarındaki başlıca fark şekillerindedir. Kayık daha geniş olduğundan daha fazla yer kaplar ve ötekinden çok daha fazla suyu yanlara doğru iter. İtilen su buna karşı koymaya çalışır. Bu arada da değdiği şeyi yukarı kaldırır.

Aliminyum levhayı sıkıştırıp top haline koymakla ona çok az bir suyla yer değiştiren bir şekil verdiniz. Batmasına sebep suyun kaldırma kuvvetinin topun ağırlığından az olmasıdır.

Suyun kaldırma kuvvetini hissedebilmek için bir tahta parçası alıp bunu su dolu bir kovaya koyun. Tahtayı hafifçe aşağı doğru bastırırsanız, elinizin yukarı doğru itildiğini farkedersiniz. Tahtay kuvvetle bastırarak suya batırın. Elinizi çeker çekmez yukarı çıktığını görürsünüz. Buna da sebep tahtanın yerini aldığı suyun onu yukarı doğru itmesidir.

Şişirilmiş bir balonu kovadaki suyun içine sokmağa çalışmak da oldukça eğlencelidir. Balon ne kadar büyük olursa yukarı itilme kuvveti de o kadar fazladır.

Denize girdiğiniz zaman dibe batmayıp da su içinde yüzmenizin sebebi ne acaba?

Vücudunuzun vanlara ittiği su, yani sizi yukarı doğru iten kuvvetle, aşağı doğru iten kuvvet yani ağırlığınız birbirine esittir de ondan.

********** BİLİYOR MUYDUNUZ ? **********

ASLINDA KAÇ ÇEŞİT TAT DUYUMU VARDIR?

Yediğimiz şeylerin hepsinin başka bir tadı varmış gibi gelir ama aslında dört çeşit tat alırız : tatlı, ekşi, acı, tuzlu. Aldığımız ne kadar tat varsa bunların türlü türlü karışmasından meydana gelmişti.

CAM SIVIDIR

Camı katı bir cisim olarak bilirsiniz ama elinizle yokladığınız zaman sert gelen pencere camları aslında sıvıdır. Bu camlar daima düşey olarak durduğu için üst taraftaki moleküller zamanla aşağıya doğru akar. Halbuki katı cisimlerin molekülleri hareket etmez. Bu sebepten eski camların alt tarafı yukarısına göre daha kalınlaşmıştır.

ERKEK ARILAR SOKMAZ

Erkek arılar çok tembeldir. Hiçbir iş yapmazlar. Vücut yapılışları çalışmaya elverişli değildir. İğneleri yoktur. Kendi başlarına karınlarını bile doyuramazlar. İşçi arılar onları besler.

TAŞLAŞMIŞ AĞAÇLARDAN ORMANLAR

Dünyanın bazı yerlerinde taşlaşmış ağaçlar bir orman meydana getirecek kadar çok ve sıktır. Bunlar eski devirlerde basbayağı ağaçtı. Üzerlerine topraklar yığıldı. Gayet ağır kitleler altında kaldılar ve basınç etkisiyle taşlaştılar. Zamanla bu kitleler aşınınca taşlaşmış ormanlar meydana çıktı. Bunlardan biri Amerika Birleşik Devletlerinde Arizona'da bulunuyor.

yaramaz mırnav

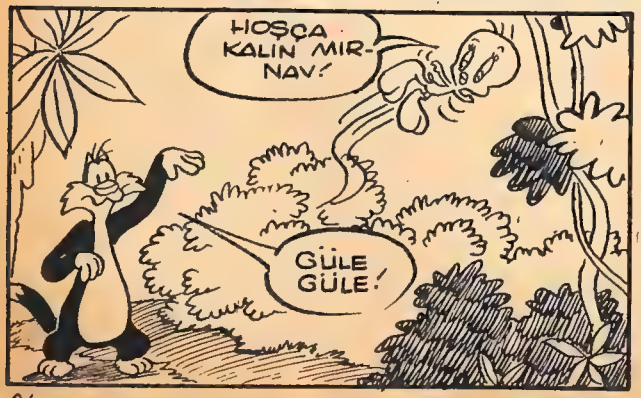

ORMANIN USULÜYLE PEŞİNDEN GİDEYİM.
PAAT!

YA-AA-HA-A-A!!

HAH! HAH! O ÇALILARIN ARKASINA SAKLANMAKLA KURTULACAĞINI MI SANDIN?

AMİİN!.. EYVAH! NE İRİ KEDİ BU!
KÜÜTT!

OOOFF! - AHH!
GROVRRR!

GENE NEYİN VAR MIRNAV!
O! BURDA MISINIZ?

AHH! ZOR KULLANDIM!
PAT!
GIRÇÇ!

HEY! BU DA NE? SUYUN ALTINA GİZLENDİ!
FAŞŞ

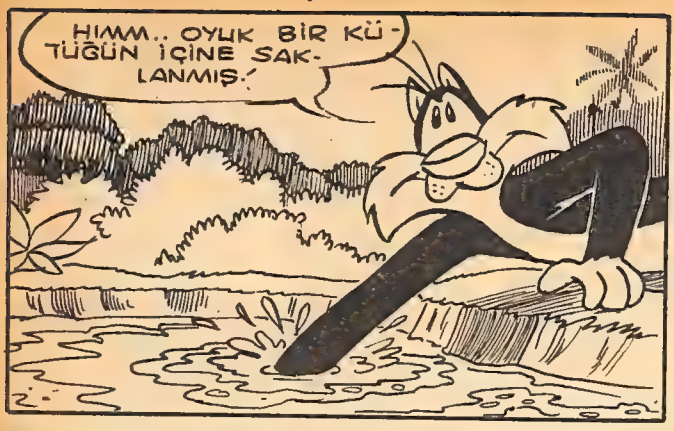
HIMM.. OYUK BİR KÜTÜĞÜN İÇİNE SAKLANMIŞ!

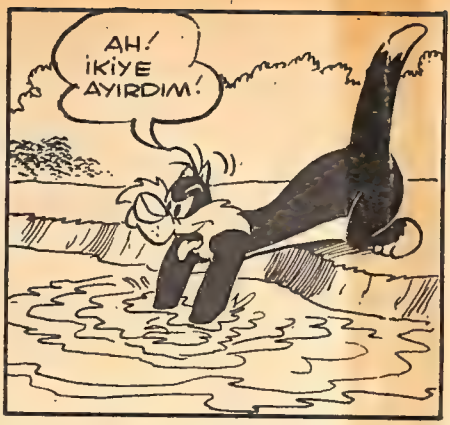
AH! İKİYE AYIRDIM!

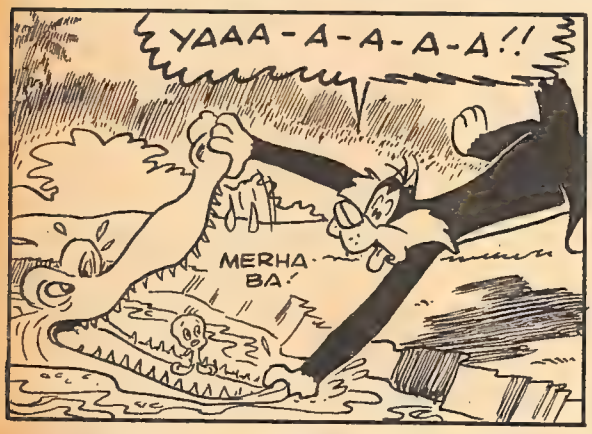
YAAA-A-A-A-A!!
MERHABA!

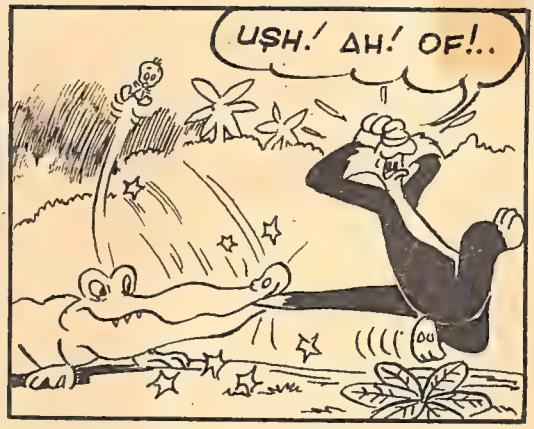
UŞH! AH! OF!..

O ERİKLER VE DEKSİMETLER KUŞUN PEŞİNDEN GİTMEME SEBEP OLDU.

AVCILARIN BÖYLE BİR TUZAK KURDUKLARINI GÖRMÜŞTÜM.

BURDA DURACAK VE CUMP DİYE DİBE İNECEK!
CİK CİK KUŞ DİNLENME YERİ.

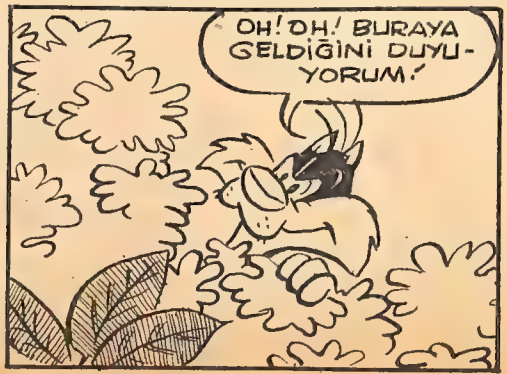
OH! DH! BURAYA GELDİĞİNİ DUYUYORUM!

PLOFF!

ANİ BİR DALIŞ YAPIP YAKALAMALIYIM.
ÇİKÇİK KUŞ DİNLENME YERİ.

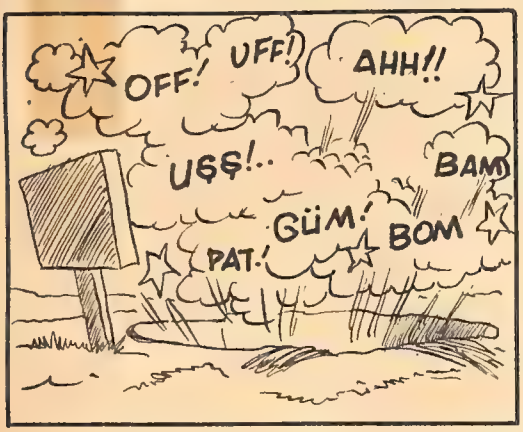
OFF!
UFF!
AHH!!
UĞŞ!..
BAM
GÜM!
BOM
PAT!

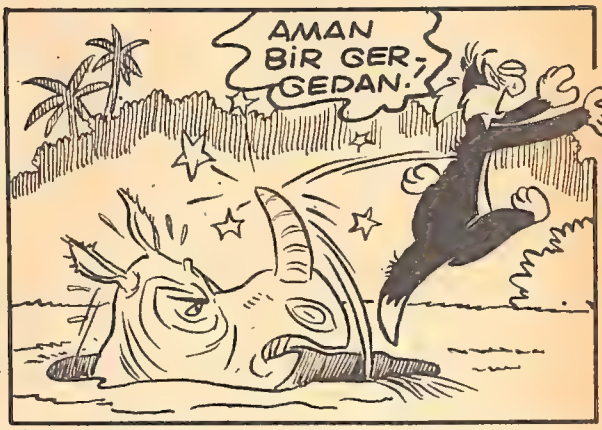
AMAN BİR GER-; GEDAN.

HALA SICAKTAN RAHATSIZ MI OLUYORSUNUZ MIRNAV.
SEN HA?

AH! IHH! EĞER BANA BİRAZ GÖLGE BULUR MUSUN?
PEK ALÂ!

ÇOK NAZİKSİNİZ.
SİZİ ARKADAŞIM FİNİ'NİN YERİNE GÖTÜREYİM ORASI SERİNDİR.

FİNİ Mİ? BELKİ BUNDAN DAHA İRİ KUŞTUR.

TİNİ BURDA YAŞAR!

GÜZEEL! ŞİMDİ İKİNİZİ BİRDEN YAKALADIM.

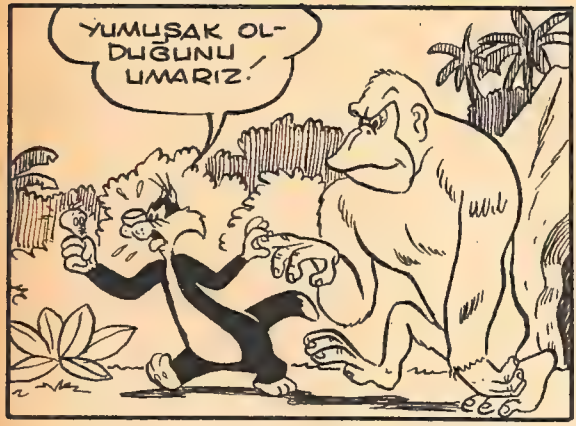
YUMUŞAK OLDUĞUNU UMARIZ.

ÖNCE TİNİ'Yİ YEDİKTEN SONRA SENİ ÇEREZ YAPACAĞIM.

CHOMP! CORK! CIRIKK!

TİNİ BU MU?
EVET. ÇOK KIZDI.

SİZ OLDUĞUNUZU BİLMİYORDUM.

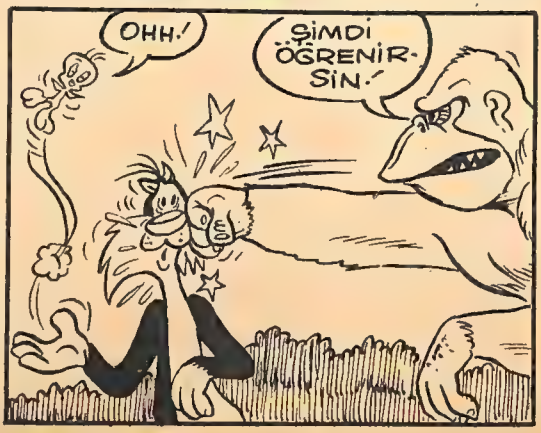
OHH!
ŞİMDİ ÖĞRENİRSİN.

İMDAAT!..
MIRNAV KEDİ AMMADA HIZLI KOŞUYOR!

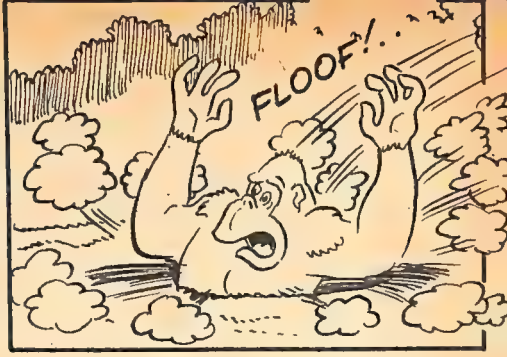
FLOOF!..

HAH! TUZAĞIMA DÜŞTÜ.
TİNİYE YARDIM EDECEĞİM!

HAYIR YAPAMAZSIN!

SENİ YAKALADIM! RAHATÇA YİYEBİLECEĞİM BİR YERE GİDECEĞİM!

YARDIMINA TEŞEKKÜRLER!
DEĞMEZ TİNİ!

KESTİRMEDEN GİDİP ONU YAKALAMALIYIM!

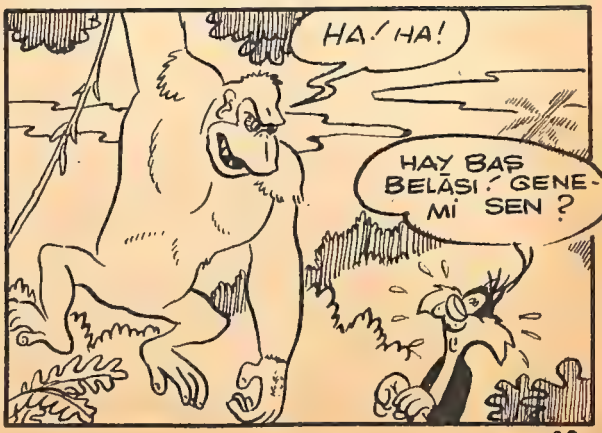
HA! HA!
HAY BAŞ BELASI! GENEMİ SEN?

CİK CİK
NERDE
BİLMEM. BURALARDADIR ?
ARKANDAKİ ELİNDE NE VAR?
HİÇ!
ŞİMDİ ÖBÜR ELİNİ...
BAK BİR ŞEY YOK!
YA!
ŞİMDİ DE KUYRUĞUMDA OLDUĞUNU SANMAZSIN YA!..
GİT TİNİ'YE CİK CİK!
HEY TİNİ!
SEN DE GELECEKSİN!
BEN Mİ GULUK!..
DOSTUM, O İNSANLA MAYMUN ARASI YARATIĞA RATLIYABİLECEĞİMİZİ SANIYOR MUSUN
HENÜZ YETERİ KADAR ARAMADIK!
?
HIMM!... BU BANA BİR FİKİR VERDİ!
TİNİ NE ARIYORLAR?
BENİ ARIYORLAR!

BU AVCILAR ARADIKLARINI BULMADAN ORMANDAN AYRILMAZLAR!
ÖYLE Mİ
BANA BAKMA BEN GETİRMEDİM ONLARI!

ARADIKLARI SEN OLACAKSIN ?
NASIL, ACABA?

HA! HA!
SEN ÇOK GÜZEL YARATIK OLDUN!
BİLMEM AYNAM, YOK KI

AVCILAR BURAYA GELİYORLAR TİNİ!

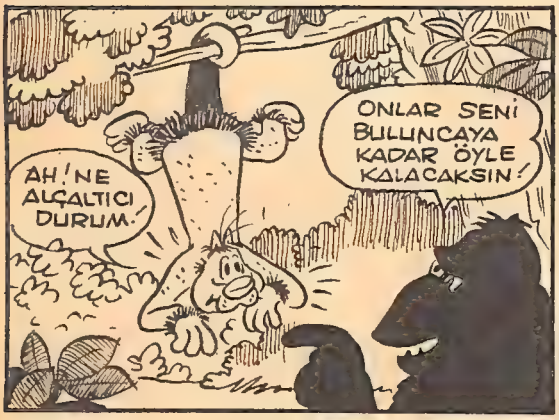
ONLAR SENİ BULUNCAYA KADAR ÖYLE KALACAKSIN!
AH! NE ALÇALTICI DURUM!

BAK! SONUNDA O YARATIĞI BULDUK!
NE KORKUNÇ! NEDEN BULAMADIĞIMIZI ŞİMDİ ANLADIM!

ŞİMDİ ONU KAFESE TIKTIK NASIL BESLİYELİM!
BURDA HEPSİ YAZILI! KURU, ERİKLE PEKSİMET YEDİRELİM.
HIH!

OH! MIRNAV KEDİ BİRDEN YAHŞİLEŞTİ! NEDEN ACABA?
HMMM... HALİNDEN MEMNUN DEĞİL DE ONDAN!

Eğlenceli sayfa

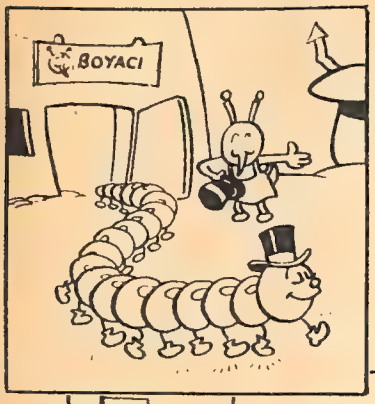

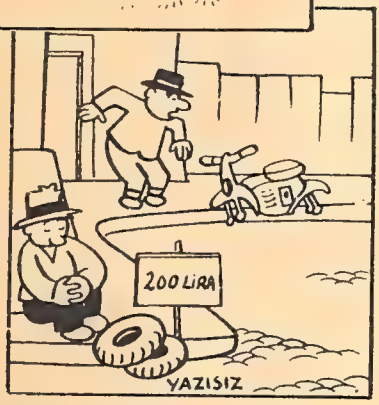

İYİ Kİ ÇARPIM CETVELİNİ BİLMİYORMUŞ

Bilet satış yerine sinirli bir bayan geldi. Sonu 23 ile biten bir bilet istedi. Bulamadılar. Bütün biletler teker teker elden geçti. Satıcı başka biletler verdi. Kadın istemedi. İlle sonu 23 olacak diye diretti durdu. Çaresiz bütün biletlere bir daha baktılar. En sonunda kadının istediği gibi bir bilet buldular.

Ayın yedisinde kadının aldığı bilete büyük ikramiye vurduğunu duyunca herkesin hayretten ağzı açık kaldı... Bir gazeteci bunun nasıl olduğunu öğrenmek için gitti. Kadın da hiç istifini bozmadan şunları söyledi:

-5 gece rüyamda arka arkaya 5 rakamını gördüm. 5 kere 5 de 23 ettiğine göre gittim, sonu 23 ile biten bir bilet aldım.

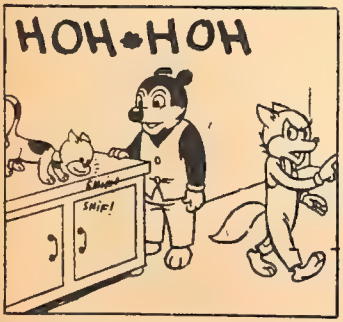

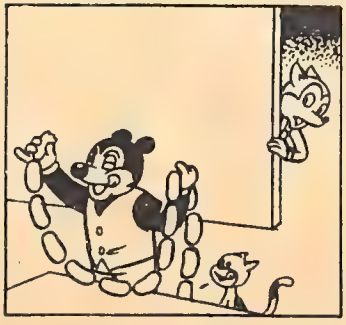

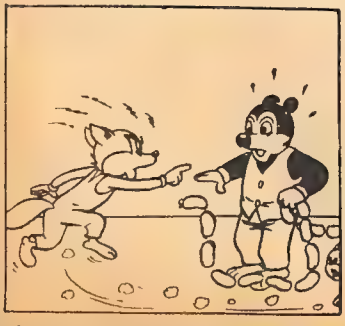

YAZISIZ HİKÂYE

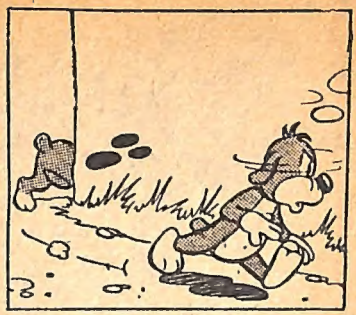

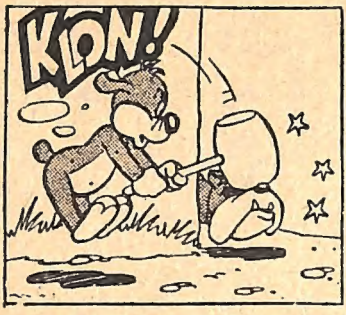

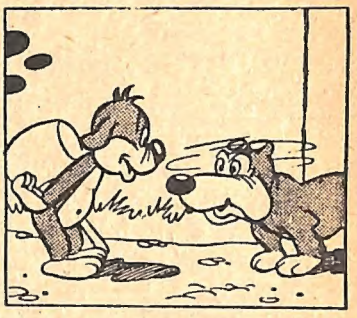

KÖR

-Şimdi gazete mi okuyorsun.. Hani gözün görmiyordu?

-Okumuyorum, yalnız resimlerine bakıyorum.

NE İKRAM

-Sana pasta ikram edeyim..

-Teşekkür ederim, ben yemem..

-Kavga edecek değiliz ya!.Gel ben ikram ederim, sen parasını verirsin.

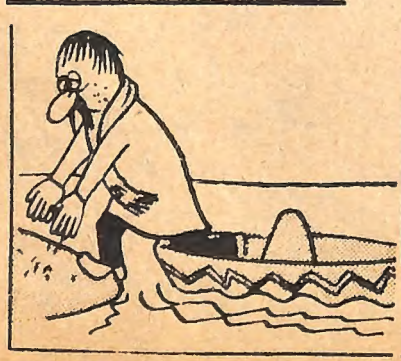

BİRBİRİMİZİ TANIYALIM

Latif Sütütemiz

Nurten Ekinci

Zeynel Abidin Eser

Reyhan Sütütemiz

Vacip Eroğlu

Muharrem Ekinci

Gülten Ekinci

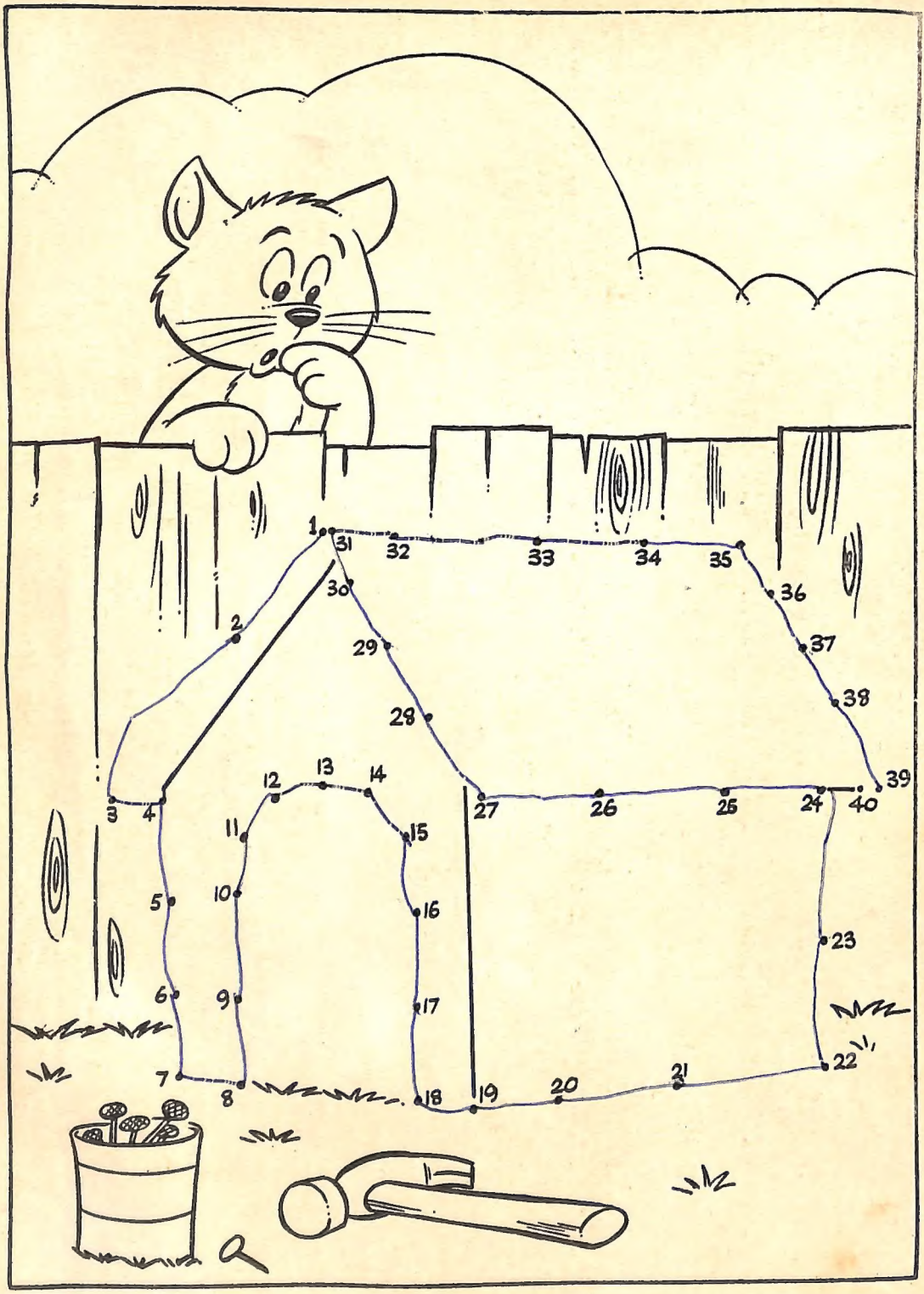

NUMARALARI BİRDEN İTİBAREN BAŞLAYARAK BİRLEŞTİRİNİZ. BAKALIM NE ÇIKACAK. SONRA ÇIKAN RESMİ RENKLİ KALEMLERİNİZLE BOYAYINIZ.

KÜLTÜR YAYIN 15

DAMLAYA DAMLAYA

GÖL OLUR...

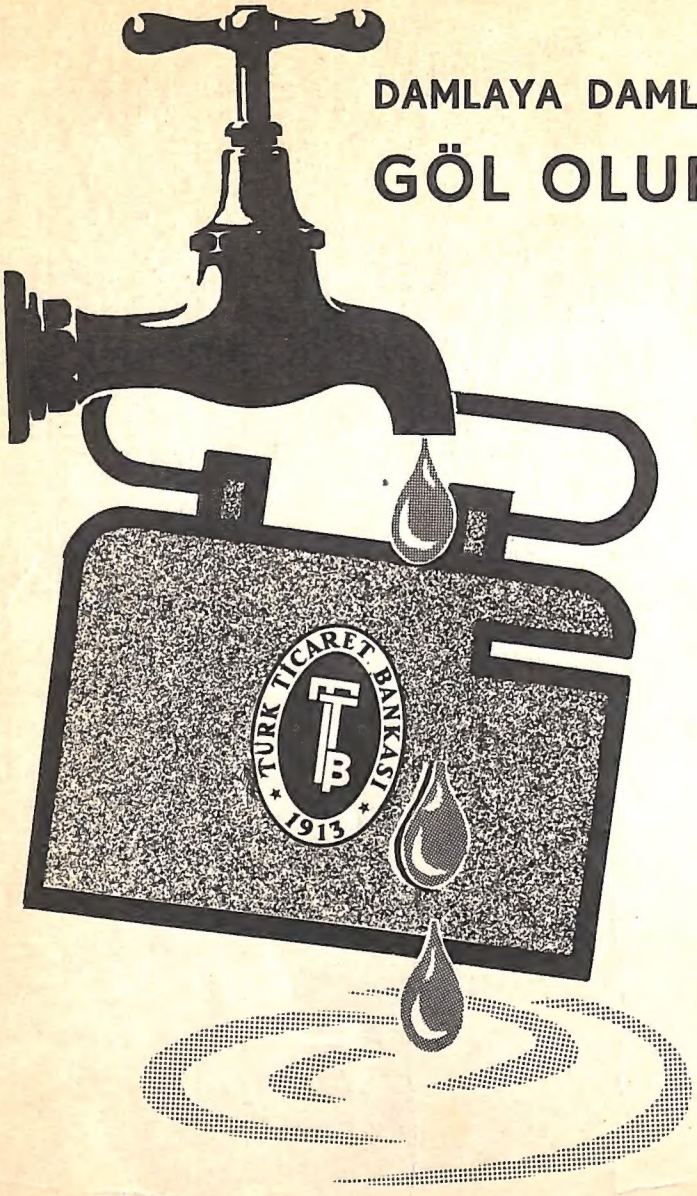

BÜTÜN TASARRUFLARINIZ İÇİN

TÜRK TİCARET BANKASI